05/02/2024

Βροντερό «ΟΧΙ» στο νομοσχέδιο από την Ιερά Μητρόπολη, φορείς, σωματεία και συλλόγους της επαρχίας Βέροιας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Κυριακής, 4 Φεβρουαρίου, στο κατάμεστο Μητροπολιτικό Κέντρο Πολιτισμού ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ στη Νάουσα έλαβε χώρα η καθιερωμένη εκδήλωση για την οικογένεια που διοργάνωσε η Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας με την ευκαιρία της Δεσποτικής και Θεομητορικής εορτής της Υπαπαντής του Κυρίου, η οποία παραδοσιακά συνδυάζεται με τη Γιορτή της Μητέρας και της Οικογενείας.

Την εκδήλωση, η οποία πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με τον **Σύλλογο Πολυτέκνων Νομού Ημαθίας,** άνοιξε η παιδική χορωδία «Χριστιανική Ελπίδα» και η χορωδία των Εκπαιδευτηρίων «Ελπίδα» από τη Θεσσαλονίκη υπό τη διεύθυνση της κ. Φοίβης Μυτιληναίου.

Κεντρικός ομιλητής της εκδήλωσης ήταν ο εκπαιδευτικός κ. Δημήτριος Παπαδόπουλος, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Εκκλησία και νέοι – Χάσαμε τα παιδιά μας;», ενώ χαιρετισμό απηύθυναν ο Ποιμενάρχης μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων και ο πρόεδρος του Συλλόγου Πολυτέκνων Νομού Ημαθίας κ. Ιωάννης Βελέντζας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, όπως κάθε χρόνο, βράβευσε πέντε πολύτεκνες μητέρες στις οποίες προσέφερε οικονομική βοήθεια και μία Ιερά Εικόνα ευχόμενος η Υπεραγία Θεοτόκος να ευλογεί, να σκέπει και να διαφυλάττει τις πολύτεκνες οικογένειες τους.

Το Ψήφισμα

Στο τέλος της εκδήλωσης αναγνώστηκε το ψήφισμα που καταρτίστηκε προ λίγο ημερών από το σώμα των κληρικών της Ιεράς μας Μητροπόλεώς και εγκρίθηκε ομόφωνα από τους παρευρισκόμενους. Στο ψήφισμα διατυπώνεται και εκφράζεται η θέση της Εκκλησίας μας για το υπό ψήφιση νομοσχέδιο και θα αποσταλεί στους εκπροσώπους της επαρχίας μας στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Το ψήφισμα συνυπέγραψαν μαζί με τον Σεπτό Ποιμενάρχη κ. Παντελεήμονα, ο Σύλλογος Πολυτέκνων Νομού Ημαθίας, το Εκκλησιαστικό Ίδρυμα Μητροπολιτικό Κέντρο Πολιτισμού ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ, το Ωδείο της Ιεράς μας Μητροπόλεώς, ο Σύλλογος Ιεροψαλτών «Κωνσταντίνος Πρίγγος», η Χριστιανική Ένωση Βεροίας, η Γ.Ε.Χ.Α. Βεροίας, η Γ.Ε.Χ.Α. Ναούσης, η Ενωμένη Ρωμηοσύνη Βεροίας, η Ενωμένη Ρωμηοσύνη Ναούσης, το Εκκλησιαστικό Σωματείο «Ιερός Φώτιος», η Ένωση Θεολόγων Νομού Ημαθίας, ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Δήμου Ναούσης, το Χριστιανικό Σωματείο «Μέγας Βασίλειος», ο Σύλλογος Τριτέκνων Νομού Ημαθίας και η Ένωση Πολιτών Ημαθίας.

Την εκδήλωση παρουσίασε ο πολύτεκνος Πρωτοπρ. Νεκτάριος Σαββίδης, υπεύθυνος του Γραφείου Εξωτερικής Ιεραποστολής της Ιεράς μας Μητροπόλεώς.

Ο χαιρετισμός του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στον χαιρετισμό του ανέφερε μεταξύ άλλων: *Στόν ἀπόηχο τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, τούς ὁποί-ους τιμήσαμε στίς 30 Ἰανουαρίου, ἀλλά καί τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς καί Θεομητορικῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπα-παντῆς, πού ἑορτάσαμε προχθές, ἡ Ἐκκλησία μας ἀπό ἐτῶν ἔχει ὁρίσει νά τιμῶνται τήν Κυριακή μετά τήν Ὑπαπαντή οἱ «ἀφανεῖς», θά μπο-ρούσαμε νά ποῦμε, πρωταγωνί-στριες τῶν δύο ἑορτῶν, οἱ μητέρες τῶν ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ ἁγία Ἐμμέλεια, μητέρα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἡ ἁγία Νόννα, μητέρα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεο-λό-γου, καί ἡ ἁγία Ἀνθοῦσα, μητέρα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσο-στόμου, καί φυσικά τό ἱερώτατο πρόσωπο τῆς κατ᾽ ἐξοχήν Μητέρας, τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου μας καί μητέρας ὅλων μας, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.*

Αὐτή τήν ἡμέρα ἔχει καθιερώσει καί ἡ Ἱερά Μητρόπολή γιά νά τιμᾶ, μέ τήν ἑορταστική ἐκδήλωση πού ὀργανώνει κάθε χρόνο, μαζί μέ τίς ἁγίες μητέρες τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν καί τήν κάθε μητέρα, ἰδιαιτέρως τήν πολύτεκνη μητέρα, ἀναγνωρί-ζο-ντας τή σημασία τῆς μητέρας στήν ἀνατροφή καί τή διαπαιδα-γώγηση τῶν παιδιῶν, ἀλλά καί τῆς οἰκογενείας, καθώς καί τή γενικό-τερη προσφορά τους στήν κοινω-νία μας, στήν πατρίδα μας καί στήν Ἐκκλησία.

Μπορεῖ ἡ ἐποχή στήν ὁποία ἔζη-σαν οἱ ἁγίες μητέρες τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν νά μᾶς φαίνεται μακρι-νή ἤ διαφορετική ἀπό τή σημερινή, ὅμως στήν πραγματικότητα δέν ὑπάρχει ἐποχή χωρίς δυσκολίες, χωρίς ἐμπόδια, χωρίς πειρασμούς. Δέν ὑπάρχει ἐποχή στήν ὁποία ὁ ρόλος τῆς μητέρας νά μήν εἶναι ἀναγκαῖος καί στή

διαπαιδαγώ-γηση τῶν παιδιῶν ἀλλά καί στή συγκρότηση καί τή συνοχή τῆς οἰκογενείας.

Γιατί, ἄν ἡ σημερινή ἐποχή εἶναι δύσκολη γιά νά μεγαλώνεις παιδιά ὄχι μόνο ἐξαιτίας τῶν οἰκονο-μι-κῶν καί ἄλλων προβλημάτων πού πολλοί ἀντιμετωπίζουν, ἀλλά καί ἐξαιτίας ὅσων παρακολουθοῦμε μέ ἀνησυχία καί μέ θλίψη ὅτι συμβαί-νουν στόν κόσμο, καί τά ὁποῖα εἶναι ἀπότοκα τῆς ἀπαξιώσεως τῶν ἀρχῶν καί τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, πού προοδευτικά συντελεῖται στόν κόσμο μας, ἀλλά καί τῆς ἀπομα-κρύν-σεως ἀπό τόν Θεό καί τήν Ἐκ-κλησία, δέν ἦταν λίγες οἱ δυσκο-λίες πού ἀντιμετώπισαν καί οἱ μη-τέρες τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ζώντας σέ μία ἐποχή μέ πολλές προκλήσεις καί πειρασμούς. Μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἡ χριστιανική πίστη κλο-νιζόταν ἀπό τίς αἱρέσεις ἀλλά καί ἀπό τίς ἐναντίον της ἐπιθέσεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας. Μία ἐποχή μεταβατική, μέ ἀλληλοσυγκρουόμενους τρό-πους ζωῆς πού, ὅπως εἶναι φυσικό, εἵλκυαν τούς νέους ἀνθρώπους καί δυσκόλευαν ὅσους ἤθελαν νά ἀκο-λουθήσουν τόν δρόμο τῆς ἀρετῆς.

Οἱ τρεῖς ἁγίες μητέρες βρέθηκαν καί αὐτές ἀντιμέτωπες μέ προβλή-ματα καί δυσκολίες μέσα στήν οἰκογένειά τους.

Πολύτεκνη μητέρα δέκα παιδιῶν ἡ ἁγία Ἐμμέλεια, ἔχασε τό ἕνα της παιδί σέ νεαρή ἡλικία καί τόν σύ-ζυγό της ἀμέσως μετά τή γέννηση τοῦ τελευταίου της παιδιοῦ.

Χήρα σέ πολύ νεαρή ἡλικία ἔμεινε ἡ μητέρα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, πού ἀνέλαβε μόνη της ὅλη τήν εὐθύνη τῆς ἀνατροφῆς του, ἐνῶ ἡ ἁγία Νόννα, ἡ μητέρα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, κλήθηκε νά ἐπαναφέρει τόν σύζυγό της Γρηγό-ριο στήν ὀρθή πίστη, καθώς εἶχε παρασυρθεῖ στήν αἵρεση τῶν Ὑψι-σταρίων. Καί τό ἐπέτυχε μέ τήν ὑπομονή, μέ τόν λόγο της καί τήν προσευχή της.

Μέ αὐτές τίς μητέρες καί σέ αὐτές τίς οἰκογένειες μεγάλωσαν οἱ τρεῖς Ἱεράρχες, καί διδάχθηκαν τήν πί-στη, τήν ἀγάπη καί τήν προσφορά πρός τούς ἀνθρώπους, καί ἰδιαιτέ-ρως στούς ἐνδεεῖς καί τούς πάσχο-ντες. Καί αὐτό μόνο μᾶς δείχνει πόσο μεγάλη σημασία ἔχει ἡ οἰκο-γένεια στήν ἀνατροφή καί τή δια-μόρ-φω-ση τοῦ χαρακτήρα καί τῆς προσω-πι-κότητος τῶν παιδιῶν, ἀλλά καί πόσο καθοριστική εἶναι γιά τήν ἐξέλιξή τους.

Τό βλέπουμε, ἄλλω-στε, καί στήν οἰκογένεια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ ὁποίου ὄχι μόνο οἱ γονεῖς, ἀλλά καί τά ἄλλα τέσσε-ρα παιδιά, οἱ δύο ἀδελφοί καί οἱ δύο ἀδελφές τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἁγίασαν καί ἀνεγράφησαν πρίν ἀπό ἀρκετά χρόνια, μέ πρό-τα-ση τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, ἀπό τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο στό Ἁγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Δέν ἀρκεῖ ὅμως ἁπλῶς νά τιμοῦμε τίς μητέρες, ἐπαναλαμβάνοντας κά-ποιες στερεότυπες φράσεις γιά τή σημασία καί τήν προσφορά τους, ἀλλά στήν πραγματικότητα νά μήν τίς τιμοῦμε ἔμπρακτα, ἀποδίδο-ντας τόν σεβασμό μας στήν ἀπο-στο-λή τους μέ πράξεις, καί ἐνισχύ-οντας τόν ρόλο τῆς μητέρας μέσα στήν κοινωνία μας, ἀντί νά τόν εὐτελίζουμε.

Τό γνωρίζουμε ὅλοι ὅτι ἡ πατρίδα μας ἀντιμετωπίζει σοβαρότατο δημο-γραφικό πρόβλημα, σοβαρό-τε-ρο ἀπό κάθε ἄλλη χώρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως. Γι᾽ αὐτό καί πρέπει νά ἀποδίδουμε ἀκόμη μεγα-λύτερη σημασία στόν ρόλο καί στήν προσφορά τῆς μητέρας καί τῆς οἰκογένειας, ἰδίως τῆς πολύτε-κνης.

Ἀντ᾽ αὐτοῦ ὅμως παρατηροῦμε μέ ἀπογοήτευση καί θλίψη ὅτι, ἀντί νά γίνει προσπάθεια νά θωρακι-σθεῖ ἡ οἰκογένεια, νά ὑποστηρι-χθοῦν οἱ ἠθικές ἀρχές καί ἀξίες, ὥστε νά περιορισθοῦν ἡ βία καί οἱ κακοποιητικές συμπεριφορές ἐντός καί ἐκτός τῆς οἰκογενείας, ἐπιχειρεῖται νά κλονισθεῖ καί νά πληγεῖ καί ἄλλο ἡ οἰκογένεια μέ τόν νέο νόμο, ὁ ὁποῖος βρίσκεται σέ διαβούλευση, καί ὁ ὁποῖος θά ἀλλοιώνει τόν ἱερό θεσμό τοῦ γάμου καί τήν ἔννοια τῆς οἰκογε-νείας, καθιερώνοντας ὡς γάμο τήν ἕνωση ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου καί δίδοντάς τους τό δικαίωμα τῆς τεκνοθεσίας.

Ἡ οἰκογένεια εἶχε πάντα ἀρχές καί ἀξίες, χωρίς τίς ὁποῖες δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει καί νά ἐπιτε-λέ-σει τήν ἀποστολή της στήν κοι-νωνία.

Ναί, ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπαραίτητη στήν οἰκογένεια, ἀλλά πρέπει νά εἶναι σωστή ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη δέν ἐκφράζεται οὔτε μό-νο μέ λόγια οὔτε μόνο ἱκανοποιώ-ντας τίς ἀνά-γκες καί τίς ἐπιθυμίες τῶν παι-διῶν. Ἀγάπη εἶναι νά δίνεις ἐσύ πρῶτος ἤ πρώτη τό παράδειγμα τῆς ἀγάπης μέσα στήν οἰκογένεια καί νά δείχνεις ποιός εἶναι ὁ σωστός τρόπος νά ἀγαπᾶς.

Τό παιδί δέν εἶναι ἁπλῶς κάποιο πρόσωπο μέσα στήν οἰκογένεια, εἶναι μία ὕπαρξη πού ἦλθε στόν κόσμο ἀπό τούς δύο γονεῖς, πού ἀκόμη καί στήν περίπτωση πού, δυστυχῶς ὑπάρχει συχνά στήν ἐποχή μας, δέν ζοῦν πλέον μαζί, ἔχουν τήν ὑποχρέωση νά εἶναι παρόντες καί συνεργαζόμενοι στήν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ τους, γιατί ἡ οἰκογένεια εἶναι τό θερμοκήπιο μέσα στό ὁποῖο μεγαλώνουν τά παιδιά καί τήν ἔχουν ἀνάγκη.

Γι᾽ αὐτό δέν μπορεῖ νά θεωρηθεῖ οἰκογένεια, αὐτό τό ἐναλλακτικό μοντέλο πού προβάλλεται τώρα, προσβάλλοντας στήν πραγματικό-τητα τήν πραγματική οἰκογένεια, ὅπως ὑφίσταται αἰῶνες τώρα. Δέν μπορεῖ νά ὑφί-σταται οἰκογένεια, ἐφόσον δέν συνίσταται ἀπό πατέρα καί μητέρα. Δέν μπορεῖ νά θεωρεῖ-ται οἰκογέ-νεια ἡ ὁποιαδήποτε συνέ-νωση δύο ἀνθρώπων τοῦ ἴδιου φύλου, ὅπως ἐπιδιώκεται νά θεσμοθετηθεῖ στίς ἡμέρες μας καί στήν πατρίδα μας, ἀντίθετα στή λογική ἀλλά καί τήν παράδοση τῆς πατρίδος μας, ἀντίθετα μέ τήν ἴδια τή φύση τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως αὐτή προσδιορίζεται μέ βάση καί τίς ἀνατομικές, βιολογικές καί λοιπές διαφορές μεταξύ ἀνδρῶν καί γυναικῶν. Τό ἐπιχείρημα ὅτι ἔχει ἀναγνωρισθεῖ γάμος μεταξύ ὁμο-φύ-λων ἀνθρώπων καί σέ ἄλλες χῶρες καί κατά συνέπεια εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά τόν υἱοθετή-σου-με καί ἐμεῖς, δέν ἰσχύει, γιατί ὑπάρ-χουν καί ἄλλες χῶρες, ὅπως π.χ. ἡ Ἰταλία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Ρουμανία καί ἄλλες, πού δέν ἔχουν καθιερώσει ἕναν τέτοιο γάμο καί πολύ περισσότερο δικαιώματα τεκνοθε-σίας σέ ὁμό-φυλα ζευγάρια.

Ἡ Ἐκκλησία μας δέν ἀγνοεῖ τί συμβαίνει στήν κοινωνία καί φυ-σι-κά ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ κάθε ἄν-θρω-πος ἔχει τήν ἐλευθερία νά πορευθεῖ στή ζωή του ὅπως θέλει, καί ἀντίθετα ἀκόμη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί ἀντίθετα πρός τήν ἀν-θρώπινη φύση, τήν ὁποία δημιούρ-γησε ὁ Θεός, κατα-σκευάζοντας «ἄρσεν καί θῆλυ» καί καθιστώντας τόν ἄνθρωπο συνδη-μιουργό του στή γέννηση νέων ἀνθρώπων. Ἄλλωστε ἡ ἀποδοχή τῆς ὑπάρξεως δύο καί μόνο φύλων εἶναι τεκμη-ριω-μένη καί ἀποδεκτή ἐπιστημο-νικά, ὅπως καί οἱ διαφορές πού ὑπάρχουν μεταξύ τῶν δύο φύλων. Καί ὅταν δύο ἑτερόφυλοι ἄνθρω-ποι ἔχουν δικαίωμα στόν γάμο, δέν σημαίνει ὅτι ἡ μή ἀναγνώριση γάμου μεταξύ ὁμοφύλων ἀνθρώ-πων παραβιάζει ὁποιοδήποτε δι-καί-ω-μά τους.

Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι δυνατόν ἐπ᾽ οὐδενί νά ἀναγνωρίσει ὁμόφυ-λες σχέσεις ὡς ἀποδεκτές, ὅταν μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει ξεκά-θαρα πρός τούς Κορινθίους: «οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι Θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρο-νομήσουσιν; μή πλανᾶ-σθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολά-ται οὔτε μοι-χοί οὔτε μαλακοί οὔτε ἀρσενο-κοῖται ... βασιλείαν Θεοῦ κληρονο-μή-σουσιν (1 Κορ. 6.9-10).

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι σαφής, ὅ,τι καί ἄν ἰσχυρίζονται σήμερα ὁρι-σμέ-νοι, λέγοντας ὅτι δῆθεν ἡ ὁμοφυλοφιλία δέν εἶναι ἁμαρτία. Πλανῶνται πλάνην οἰκτράν. Ἄς διαβάσουν γιά τά Σόδομα καί τά Γόμορα, γιά νά κατανοήσουν τί εἴδους ἁμαρτία εἶναι ἡ ὁμοφυλοφιλία.

Ἡ ἐπιλογή κάποιων νά ἀκολουθή-σουν ἕναν ἀντίθετο ἀπό τόν νόμο τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί ἀπό τήν ἀνθρώ-πινη φύση δρόμο, δέν καθιστᾶ αὐτόν τόν δρόμο ὀρθό, οὔτε καθι-στᾶ τήν ἀποδοχή του δικαίωμα, τό ὁποῖο ὀφείλουμε νά ἀναγνωρί-σου-με καί μάλιστα ἐν ὀνόματι ἑνός δῆθεν ἐκσυγχρο-νι-σμοῦ τῆς κοινω-νίας μας.

Δέν παραβλέπουμε ὅτι ὑπάρχουν «ἑνώσεις» καί ὁμόφυλων ἀνθρώ-πων, ἀλλά γι᾽ αὐτές ὑπάρχει τό σύμ-φωνο συμβιώσεως. Τί χρειά-ζε-ται, λοιπόν, μία ἄλλη πρόβλεψη, ἀντίστοιχη τοῦ γάμου;

Καί ἐδῶ μπαίνει τό ἐπιχείρημα ὅτι τά παιδιά πού ὑπάρχουν στό πλαί-σιο τέτοιων σχέσεων ἔχουν δικαι-ώ-ματα τά ὁποῖα πρέπει νά ἀναγνω-ρισθοῦν.

Ναί, τά παιδιά ἔχουν δικαιώματα, γιά τά ὁποῖα ἡ πολιτεία ὀφείλει νά μεριμνήσει, ἀλλά δέν θά πρέπει ἡ προάσπιση «τῶν δικαιωμάτων τοῦ παιδιοῦ» νά χρησιμοποιεῖται ὑπο-κριτικά, μέ σκοπό νά ἐξυπηρε-τη-θοῦν διεκ-δικούμενα δικαιώματα ἐνηλίκων πού ὑλοποιοῦνται μέσω ἑνός παιδιοῦ. Νά χρησιμοποι-οῦ-νται δηλαδή τά παιδιά γιά νά νομι-μο--ποιηθεῖ ὁ λεγόμενος γάμος δύο ὁμοφύλων ἀνθρώπων, δύο ἀν-δρῶν ἤ δύο γυναικῶν. Διότι τό ζήτημα τῆς ἀποκτήσεως παιδιοῦ ἀπό δύο ὁμόφυλους ἀνθρώπους δέν ἀφορᾶ δι-καίωμα τοῦ ἴδιου τοῦ παιδιοῦ, ἐφό-σον δέν σχετίζεται μέ τήν προστα-σία του, ἀλλά ἀποκλει-στι-κά καί μόνο διεκδίκηση τῶν ἐνηλίκων.

Καί αὐτό ἰσχύει εἴτε ἄν ἡ τεκνο-θεσία γίνεται μέσω παρέν-θετης μητέρας, κάτι τό ὁποῖο μπο-ρεῖ νά ἀποκλείει ὁ σχεδιαζό-μενος νόμος, ἀλλά ὑπάρχουν δυ-να-τότη-τες νά παρακαμφθεῖ, ἐφόσον τό παιδί ἀποκτηθεῖ σέ χώρα ἡ νομο-θεσία τῆς ὁποίας τό ἐπιτρέπει, εἴτε μέσω τῆς υἱοθεσίας. Πόσο ὅμως ἠθικά ἀποδεκτό εἶναι νά καθίστα-ται ἕνα παιδί ἀντι-κείμενο δικαιώ-ματος ἐνη-λίκων; Ἀλλά καί πόσο ἠθικά ἀποδεκτό εἶναι ἡ γυναίκα, ἡ ὁποία παρά τίς νομοθετικές πρό-νοι-ες δυστυχῶς στήν πράξη δέν εἶναι ἀκόμη ἀπολύτως ἴση μέ τόν ἄνδρα, νά ὑποβιβάζεται ἀκόμη πε-ρισ--σό-τερο, ὅταν ὡς «παρένθετη» μη-τέ-ρα, δέν ἐξυπηρετεῖ ἰατρικές ἀνά-γκες μιᾶς ἄλλης γυναίκας, ἀλλά καθίσταται ἀντικείμενο ἐκ-με-ταλ-λεύσεως καί μάλιστα τοῦ μο-να-δικοῦ καί ἀνεπανάληπτου ρό-λου τῆς κυοφορίας καί τῆς μητρό-τητος.

Ὅσοι ἀκόμη ὑποστηρίζουν τά δι-καιώ-ματα τῶν παιδιῶν καί πολύ περισσότερο τῶν παιδιῶν, τά ὁποῖα ζοῦν μέσα σέ ἕνα ὁμόφυλο σχῆμα, ξεχνοῦν ὅτι τά παιδιά, ὅση ἀγάπη καί ἄν ἀπολαμ-βάνουν, ὅσα καί ἄν τούς προσφέ-ρουν μέσα στό περι-βάλ-λον πού ζοῦν, ἔχουν ἐπίσης τό δικαίωμα νά γνωρίζουν τή φυσική τους μητέρα καί τόν φυσικό τους πατέρα, ἔχουν τό δικαίωμα νά μήν βιώνουν μία διαφορετική σχέση

ἀπό τά ἄλλα παιδιά, τούς συμμα-θητές τους στό σχολεῖο ἤ στόν κοινωνικό τους περί-γυρο, ἔχουν τό δικαίωμα νά συνειδητοποιήσουν καί νά μάθουν νά σέβονται τή δια-φορετικότητα τῶν φύλων καί τῶν ἀνθρώπων, πού δέν μπορεῖ νά ἰσοπεδώνεται σέ κάποιες περιπτώ-σεις πού ἐξυπηρε-τοῦν τά συμφέρο-ντα ὁρισμένων, ἔχουν ἀκόμη καί αὐτά τά παιδιά τό δικαίωμα, ὅπως καί τά συνομίληκά τους παιδιά, νά βαπτισθοῦν στή νηπιακή τους ἡλι-κία καί νά ἔχουν τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά τά συνοδεύει στή ζωή τους.

Καί ὅλα αὐτά ὄχι ἁπλῶς δέν τούς ἀναγνωρίζονται μέσα στό νομοθε-τικό πλαίσιο πού συζητεῖται, ἀλλά καί ἀγνοοῦνται προκλητικά.

Ἀλλά, π.χ. πῶς νά βαπτίσει ἡ Ἐκ-κλησία αὐτά τά παιδιά, ὅσο καί ἄν δέν εὐθύνονται καθόλου αὐτά, ὅταν ὁ νη-πιο-βαπτισμός προϋποθέτει ὅτι τό νήπιο μεγαλώνει μέσα σέ ἕνα περι-βάλλον πού θά τό κατηχήσει στή χριστιανική πίστη καί ὄχι σέ ἕνα περιβάλλον πού τήν ἀπορρίπτει μέ τή στάση ζωῆς του;

Ἡ Ἐκκλησία ἀγκαλιάζει ὅλους τούς ἀνθρώπους μέ ἀγάπη, ἀλλά δέν ὑπάρχει ἀγάπη πού νά εἶναι ἀντίθετη πρός τόν λόγο καί τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Αὐτο-αγάπη.

Γι᾽ αὐτό καί δέν εἶναι δυνα-τόν νά συναινέσει σέ καμία ἐνέρ-γεια καί μεθόδευση πού πλήττει τόν ἱερό θεσμό τῆς οἰκογένειας. Καί ἔχει εὐθύνη νά διατυπώσει τή γνώμη καί τήν πίστη της πού δέν εἶναι οὔτε συντηρητική οὔτε ὀπι-σθο-δρο-μική ἀλλά εἶναι ἡ αἰώ-νια ἀλήθεια τῆς πίστεώς της.

Ἔχει εὐ-θύ-νη νά ἐνημερώσει τούς ἀν-θρώ-πους γιά ἕνα θέμα πού μᾶς ἀπα-σχολεῖ ὅλους καί πού τίς συνέ-πειές του θά τίς ἀντιμετωπίσουμε ὅλοι πολύ σύντομα, ὅπως τίς ζοῦν σέ ἄλλες χῶρες, ὅπως στόν Καναδᾶ ἤ στήν Ἀμερική, σύμφωνα μέ μαρ-τυρίες πού ἔχουν δεῖ τό φῶς τῆς δημοσιότητος.

Εἶναι ἀνάγκη νά τό τονίσουμε καί νά τό διακηρύξουμε ὅτι μέ τόν νόμο ὁ ὁποῖος θεσμοθετεῖ τόν γάμο ἀτόμων τοῦ ἴδιου φύλου καί τό δικαίωμα τεκνοθεσίας πλήττεται ὁ θεσμός τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογε-νείας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό θεμέλιο τῆς κοινωνίας μας, καί ὁ ὁποῖος προσέφερε καί προσφέρει τόσα πολλά στήν πατρίδα μας.

Γι᾽ αὐτό καί καλοῦμε ὅλους τούς ὑπευθύνους νά ἀναλογισθοῦν τίς συνέπειες καί νά ἀναλάβουν τίς εὐθύνες τους.

Θά ἤθελα, τελειώνοντας, νά εὐχαριστήσω τήν ὡραία αὐτή παιδική χορωδία, πού καί μόνο ἡ παρουσία της, ὅλα αὐτά τά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς ἔδωσαν τό καλύτερο μάθημα, τί εἶναι ἡ οἰκογένεια τοῦ Χριστοῦ, ἡ οἰκογένεια τῆς Ἐκκλησίας καί κατ᾽ ἐπέκταση ἡ κατ᾽ οἶκον Ἐκκλησία. Μέσα ἀπό αὐτά τά παιδικά στόματα ἀκούσαμε τόσες ἀλήθειες1 Νά εὐχαριστήσω, λοιπόν, τή χορωδία τῆς

«Χριστιανικῆς Ἐλπίδος» καί τή χορωδία τῶν Ἐκπαιδευτηρίων «ΕΛΠΙΔΑ», ὅλα τά μέλη τους ἀλλά καί τούς ὑπευθύνους τῶν χορω-διῶν, πού εἶχαν τήν καλωσύνη νά ἔλθουν στήν πόλη μας καί νά μᾶς τραγουδήσουν τόσο ὄμορφα στήν ἀρχή τῆς ἐκδηλώσεώς μας.

Νά εὐχαριστήσω καί τόν ἐλλογιμώτατο ὁμιλητή μας, τόν κ. Δημήτριο Παπαδόπουλο, πού μᾶς μίλησε τόσο ὡραῖα καί μᾶς παρουσίασε ἕνα τόσο ἐνδιαφέρον θέμα, τόσο πνευματικό, «Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν νέων ἀνθρώπων», κάτι πού ἀφορᾶ ὅλους μας, καί τήν Ἐκκλησία καί τήν Παιδεία καί τήν οἰκογένεια καί τόν καθένα μας ξεχωριστά.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ